

stemt Tid. En Karantæne er jo nu opgivet, saa vidt jeg forstod den højt ærede Justitsminister. (Justitsministeren: [Mellemann] Nej, Solarantænen er ikke opgivet!) Det ved jeg nok, men Landkarantænen er opgivet, jeg taler her kun om § 1, hvor der udtrykkelig er Tale om Persontrafikken Syd fra over hele Grænsen, saa der er slet ingen Grund til i dette Øjeblik at omtale Karantænen til Søs. Jeg forstaar altsaa den højt ærede Minister saaledes, at han har opgivet Karantænen ved Grænsen og kun forlanger et Lægetilsyn, men saa maa ogsaa, mener jeg, den højt ærede Minister forpligte sig til at iværksætte et virksomt Lægetilsyn. — § 2 omhandler de Lægetilsyn, som Justitsministeren kan anordne med Personer, der ere indkomne eller indkomme i Riget, fra Lande, i hvilke der er Kolera. Jeg savner der en Bestemmelse, som jeg synes, det er rimeligt at indføre, om at dette Lægetilsyn skulde vare de 5 Døgn, som det var den højt ærede Ministers Mening, at det skulde vare. Jeg synes, at det var rimeligt, at der stod i Loven, hvor lang Tidsristen skal være. (Justitsministeren [Mellemann]: Det staar der jo!) — Ja, der staar for Resten: „indtil Udløbet af den 5te Dag“, men jeg mener altsaa, at det skal være saaledes, at der skal være et Lægetilsyn indtil Udløbet af den 5te Dag, og at Ministeren ikke skal have Lov til at indskrænke det, og det mener jeg, bør staa i Loven. Dernæst mener jeg, at der bør være en Myndighed, som udnævner disse Læger, der skulle tilse de i Landet indkomne Personer, som man frygter for, skulle være kolerasmittede. Saavidt jeg forstaar, har det været saaledes, at det var Politimyndighederne, der udmeldte dem, men dette forekommer mig for saa vidt uheldigt som man jo ikke kan forudsætte, at Politiet har et tilstrækkeligt Kundskab til disse Lægers Kapacitet. Jeg vilde anse det for rimeligere, at det var de medicinske Autoriteter, der besørgede Udmeldelsen, saa vidt jeg ved, var det i Sommer Politiet, der gjorde det, og det synes jeg, ikke er heldigt. Jeg skal endnu sige, at det er mig ikke klart, om der er nogen Straf for de Myndigheder, der skulle iværksætte Lægetilsynet, eller for de Læger, der skulle besørgede dette Lægetilsyn, hvis de ikke efterkomme Lovens Bestemmelser. Jeg kan tænke mig, at de Myndigheder, der kan være Tale om, hvis de ere Embedsmænd, kunne straffes efter de almindelige Regler i Lovgivningen, men hvis de Læger, som udmeldes, ikke ere Embedslæger, begriber jeg ikke, hvilken Straf de kunne isalde, hvis de forsonne Tilsynet. Det forekommer mig, at det maa være her, ligesom jeg tror, det er i

andre Landes Lovgivning, at der er bestemt en Straf eller Bøde, hvad man nu kan blive enig om, for Lægerne; det er ikke nok, at de indkomne Personer kunne straffes, hvis de ikke melde sig i rette Tid, men det maa ogsaa være Meningen, at man maa kunne straffe de Personer, der skulle besørgede Lægetilsynet, hvis de forsonne deres Pligt. Det var disse Bemærkninger, jeg havde at gøre, og som jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg, som skal behandle Loven. Jeg antager, at der er en Række af Punkter, som det vil være nødvendigt at saa Oplysning om hos den højt ærede Minister, f. Eks. hvorledes denne Anmeldelse skal foregaa ved Grænsen, om det skal være et Sundhedspas der udfædres, eller hvorledes den ærede Minister tænker at indrette det. Alt dette vil jeg henstille til det kommende Udvalg at staffe Oplysning om.

Justitsministeren (Mellemann): Hvad den foreliggende Sag angaar, skal jeg først gøre den Bemærkning med Henhyn til § 1, at det, der nærmest for mit Vedkommende foranledigede mig til at skride til denne Bestemmelse, det var det, at det forekom mig, at naar man vilde anordne Karantæne mod Søfiden — og det var jo allerede blevet anordnet paa et meget tidligere Tidspunkt efter Sundhedskollegiets Indstilling — og naar man fremdeles mente, at hvis man havde Karantæne mod Søfiden for Skibe, der kom fra fjernere Steder, saa var det urimeligt intet at gøre overfor Skibe, der kom fra nærmere liggende Steder, at man altsaa som Følge deraf maatte skride til at indføre en Solarantæne i alt Fald af 2 Døgn, saa vilde det være i højeste Grad uheldigt, om der ikke blev truffen en noget tilsvarende Foranstaltning ved Landgrænsen, thi den ligefremme Følge af at etablere en Karantæne mod Søfiden, medens man ikke gjorde noget mod Landfiden, vilde jo være, at hele Trafikken kastede sig over Landgrænsen og Udgangen til at værne sig ved Efterhyn af de ankommende rejsende er endnu ringere ved Passagen over Landgrænsen, end den er, naar vedkommende antomme med Skib. Derfor forekommer det mig, at naar man i det hele vil have Afspærringsforholdsregler, naar man i det hele vil have Karantæne imod Søfiden, saa vil det i et Land med vort Lands geografiske Beliggenhed være umaturligt ikke ogsaa at træffe lignende eller dog tilsvarende Foranstaltninger ved Landgrænsen. Det er ikke noget Argument herimod, at man i mange andre Lande har opgivet at træffe saadanne Foranstaltninger ved Landgrænsen, thi de fleste europæiske Lande ere